

III

umesto zaključka: minimalni standardi za uvažavanje različitosti u praksi

Autori

Minimalni standardi za uvažavanje različitosti u praksi

Na osnovu pregleda naučnih saznanja, pravnog okvira i načina na koji se institucije (nacionalne, regionalne, međunarodne) i organizacije civilnog društva bave uvažavanjem različitosti, može se izvesti zaključak da uspeh i nivo uvažavanja različitosti zavisi od sistematicnosti, obuhvatnosti i strukturiranosti pristupa na tom planu.

Da bi ustanova/organizacija bila **kulturalno kompetentna**, odnosno da bi uspešno odgovorila na raznovrsne potrebe svojih zaposlenih i korisnika sa kojima radi, potrebno je da promocija ove vrednosti prožima sve aspekte institucionalnog funkcionisanja ustanove/organizacije (kultura i klima) i da proizilazi iz individualnog delanja zaposlenih (kulturalne kompetencije).

Drugim rečima, da bi za jednu ustanovu/organizaciju moglo da se kaže da uvažava različitosti ona mora da ispunjava **četiri minimalna standarda**, odnosno da ima:

- 1** ORGANACIONU KULTURU čiji elementi odišu uvažavanjem različitosti: vizija i misija koje podrazumevaju uvažavanje različitosti; politike, procedure i prakse koje jasno ističu značaj uvažavanja različitosti; rituali, tradicije i ceremonije koje uzimaju u obzir potrebe svih zaposlenih; arhitekturu, artefakte i/ili simbole koji odražavaju različitost;
- 2** ORGANACIONU KLIMU koju karakteriše poštovanje i vrednovanje svih zaposlenih; otvorena komunikacija i saradnja; sigurnost; dosledna i fer primena politika, procedura i praksi;
- 3** ZAPOSLENE SA RAZVIJENIM KULTURNIM KOMPETENCIJAMA koji imaju adekvatne i prikladne stavove, mišljenja i prepostavke o različitim kulturama; razumevanje svoje, ali i drugih kultura u kulturnih normi; i sposobnost efikasne i nepristrasne komunikacije i interakcije sa pojedincima koji pripadaju različitim kulturnim grupama.
- 4** Simultano i kongruentno uvažavanje različitosti na SVA TRI NIVOA FUNKCIJONISANJA – organizaciona kultura, organizaciona klima i zaposleni.